

POSIEDZENIE RADY EUROPEJSKIEJ W BRUKSELI

24-25 października 2002 r.

WNIOSKI PREZYDENCJI

W dniach 24 i 25 października 2002 r. odbyło się posiedzenie Rady Europejskiej w Brukseli. Obrady poprzedziło wystąpienie Pata Coxa, przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, po czym nastąpiła wymiana poglądów na temat głównych punktów programu posiedzenia.

Rada Europejska wysłuchała sprawozdania przewodniczącego Valéry'ego Giscarda d'Estaing z postępu prac Konwentu Europejskiego, następnie zaś wspólnie omówiono przebieg dyskusji prowadzonej w ramach Konwentu.

I. ROZSZERZENIE UNII EUROPEJSKIEJ

1. Zapoczątkowany w Kopenhadze w 1993 r. historyczny proces pokonywania podziałów na naszym kontynencie niedługo już przyniesie owoce. Fakt, że największe w historii rozszerzenie Unii Europejskiej jest już wydarzeniem bardzo bliskim, stanowi realizację wizji i uwieńczenie wysiłków krajów kandydujących i państw członkowskich.

W tym kontekście Rada Europejska z zadowoleniem powitała pozytywny rezultat referendum w Irlandii, co otworzyło drogę do ratyfikacji Traktatu Nicejskiego, umożliwiając jego wejście w życie na początku przyszłego roku.

W tym kontekście Rada Europejska podjęła decyzje, które pozwolą Unii przedstawić krajom kandydującym stanowiska negocjacyjne dotyczące wszystkich pozostających do uzgodnienia tematów najpóźniej do początku listopada, licząc zarazem na zakończenie negocjacji akcesyjnych z pierwszymi z tych państw na grudniowym posiedzeniu Rady w Kopenhadze. Ponadto Rada Europejska ustaliła wytyczne w sprawie kontynuowania procesu negocjacyjnego z krajami, które nie zostały objęte pierwszą falą rozszerzenia.

OCENA OGÓLNA

2. Unia zatwierdza wnioski i zalecenia Komisji Europejskiej, według których Cypr, Czechy, Estonia, Litwa, Łotwa, Malta, Polska, Słowacja, Słowenia i Węgry zostały uznane za kraje spełniające obecnie kryteria polityczne i zdolne do spełnienia kryteriów ekonomicznych w przyszłości oraz do podjęcia obowiązków członkowskich z początkiem roku 2004.
3. Uwzględniając powyższe, a także ogólny postęp osiągnięty w negocjacjach akcesyjnych oraz w transponowaniu i wdrażaniu *acquis*, a także zobowiązania podjęte przez kandydatów w trakcie negocjacji, Unia potwierdza zdecydowaną wolę zakończenia negocjacji akcesyjnych z tymi krajami na posiedzeniu Rady Europejskiej w Kopenhadze w dniach 12-13 grudnia oraz podpisania traktatu akcesyjnego w Atenach w kwietniu 2003 r.

4. Unia potwierdza swoje preferencje dla przyłączenia się zjednoczonego Cypru do Unii Europejskiej, na podstawie kompleksowego rozwiązania, i wzywa liderów greckiej oraz tureckiej wspólnoty cypryjskiej, aby skorzystali z tej okazji i doszli do porozumienia przed końcem negocjacji akcesyjnych w tym roku. Unia będzie nadal w pełni wspierać znaczące wysiłki sekretarza generalnego Narodów Zjednoczonych na rzecz rozwiązania sporu zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa NZ. Unia Europejska włączy warunki takiego kompleksowego rozwiązania do traktatu akcesyjnego, zgodnie ze swoimi fundamentalnymi zasadami. Jeżeli nie uda się uzyskać rozwiązania, to decyzje, które zostaną podjęte na grudniowym posiedzeniu Rady Europejskiej w Kopenhadze, będą oparte na wnioskach z posiedzenia Rady Europejskiej w Helsinkach w 1999 r.
5. Unia zgadza się z oceną Komisji w sprawie postępu osiągniętego przez Bułgarię i Rumunię. Zważywszy na całościowy i nieodwracalny charakter procesu poszerzenia oraz na podstawie dokumentu strategicznego (Strategy Paper) Komisji, prosi się Radę i Komisję o przygotowanie na posiedzenie Rady Europejskiej w Kopenhadze, w ścisłym porozumieniu ze wspomnianymi krajami, [propozycji] niezbędnych decyzji dotyczących, po pierwsze, szczegółowych „map drogowych”, łącznie z kalendarzem, oraz zwiększonej pomocy przedakcesyjnej, w celu posunięcia naprzód procesu akcesyjnego. Rada Europejska wyraża swoje poparcie dla wysiłków Bułgarii i Rumunii na rzecz realizacji celu, jakim jest uzyskanie członkostwa w UE w 2007 r.
6. Unia przyjmuje z zadowoleniem ważne kroki podjęte przez Turcję w kierunku spełnienia kopenhaskich kryteriów politycznych, a także docenia fakt, że Turcja poczyniła postępy w dążeniu do spełnienia kryteriów ekonomicznych i dostosowania swojego prawodawstwa do *acquis*, jak to odnotowano w Okresowym Raporcie Komisji. Przybliżyła to moment otwarcia negocjacji akcesyjnych z tym krajem. Unia zachęca Turcję do kontynuowania procesu reform oraz do podejmowania następnych kroków na rzecz wdrażania prawa, co przybliżyło to państwo do akcesu do UE na takich samych zasadach i według takich samych kryteriów, jakie dotyczą innych krajów kandydujących. Uprasza się Radę o przygotowanie na posiedzenie Rady Europejskiej w Kopenhadze danych niezbędnych do podjęcia decyzji dotyczącej następnego etapu kandydatury Turcji, na podstawie dokumentu strategicznego Komisji oraz zgodnie z wnioskami posiedzeń Rady Europejskiej w Helsinkach, Laeken i Sewilli.

MONITOROWANIE I KLAUZULE OCHRONNE

7. Unia zatwierdza propozycje Komisji zawarte w dokumencie strategicznym, a dotyczące procesu monitorowania już po podpisaniu traktatu akcesyjnego. W związku z tym na sześć miesięcy przed przewidywaną datą rozszerzenia Komisja przygotowuje raport dla Rady i Parlamentu Europejskiego oceniający postęp w przyjmowaniu, wdrażaniu i egzekwowaniu *acquis* przez kraje przystępujące do UE, zgodnie z przyjętymi przez nie zobowiązaniami.
8. Ponadto Unia zatwierdza propozycje Komisji dotyczące uwzględnienia w traktacie akcesyjnym, poza generalną ekonomiczną klauzulą ochronną, dwóch szczegółowych klauzul ochronnych dotyczących funkcjonowania rynku wewnętrznego, łącznie z wszystkimi politykami sektorowymi odnoszącymi się do działalności gospodarczej o charakterze ponadgranicznym, a także do wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Uruchomienie klauzuli ochronnej będzie możliwe przez okres do trzech lat od momentu akcesji, na umotywowany wniosek dowolnego państwa członkowskiego lub z inicjatywy Komisji. Środki uruchamiane na podstawie generalnej ekono-

micznej klauzuli ochronnej będą mogły się odnosić do każdego państwa członkowskiego. Środki podejmowane na mocy dwóch szczegółowych klauzul ochronnych będą mogły odnosić się jedynie do nowych państw członkowskich, które nie spełniły zobowiązań podjętych w kontekście negocjacji. Możliwe będzie powołanie się na klauzulę ochronną nawet jeszcze przed przystąpieniem danego kraju do UE, na podstawie rezultatów monitorowania, przy czym klauzula taka weszłaby w życie w pierwszym dniu akcesji. Czas obowiązywania takich środków może przekraczać trzy lata. Kompetentne organy opracują stanowisko Unii w tej sprawie na negocjacje akcesyjne. Komisja będzie informować Radę, z odpowiednim wyprzedzeniem, o [zamierzonym] powołaniu się na klauzulę zabezpieczającą. Weźmie ona pod uwagę wszelkie opinie Rady w tej sprawie.

9. Unia zatwierdza propozycję Komisji udostępnienia specjalnych instrumentów przejściowych, które są pomocne w budowie instytucji, w celu kontynuacji procesu budowy potencjału administracyjnego i sądowiczego w nowych państwach członkowskich.

- **Zagadnienia budżetowe i finansowe (2004-2006)**

10. Należy przestrzegać pułapu wydatków na rozszerzenie wyznaczonego na lata 2004-2006 przez Radę Europejską na posiedzeniu w Berlinie.
11. Wydatki Unii muszą być nadal zgodne z wymaganiami zarówno dyscypliny budżetowej, jak i regułami efektywności; należy zarazem dbać, aby powiększona Unia miała do swojej dyspozycji wystarczająco duże zasoby, w celu zapewnienia właściwego rozwoju swej polityki, z korzyścią dla wszystkich swoich obywateli.

- (a) **Płatności bezpośrednie**

12. Bez uszczerbku dla przyszłych decyzji w sprawie Wspólnej Polityki Rolnej oraz finansowania Unii Europejskiej po roku 2006, w kontekście wdrażania punktu 22 wniosków przyjętych przez Radę Europejską w Berlinie, jak też dla międzynarodowych zobowiązań, które przyjęła na siebie Unia między innymi przy uruchamianiu Rundy Rozwojowej z Doha, zostaną wprowadzone płatności bezpośrednie zgodnie z następującym kalendarzem stopniowego zwiększania ich kwot, jako odsetka poziomu takich płatności obowiązujących w Unii:

2004 r.: 25%

2005 r.: 30%

2006 r.: 35%

2007 r.: 40%,

przy czym będzie się je następnie zwiększać rokrocznie o 10%, tak aby nowe państwa członkowskie osiągnęły w 2013 r. poziom wsparcia stosowany wówczas w odniesieniu do krajów obecnej Unii Europejskiej. Jednocześnie nie będzie stosowany [wobec nowych państw członkowskich] program wspierania małych gospodarstw rolnych.

Stopniowe dostosowywanie płatności [bezpośrednich] będzie następować zgodnie z zasadami stabilności finansowej, tak aby całkowite roczne wydatki – obejmujące środki przeznaczone na organizację rynku i płatności bezpośrednie – w Unii złożonej z 25 państw nie przekroczyły w wartościach rzeczywistych, w latach 2007-2013, pułapu kategorii 1.A dla roku 2006, co uzgodniono w Berlinie dla UE-15, oraz proponowanego pułapu wydatków dla nowych państw członkowskich na rok 2006. Ogólne, wyrażone w warto-

ściach rzeczywistych wydatki obejmujące środki na organizację rynku i płatności bezpośrednie będą utrzymywane w każdym roku w latach 2007-2013 poniżej odpowiedniej wartości dla roku 2006, powiększanej corocznie o 1%.

Należy chronić interesy producentów, którzy mają swoją siedzibę w znajdujących się w gorszej sytuacji regionach obecnej Unii Europejskiej. Na całym terenie Europy zostanie utrzymane rolnictwo wielofunkcyjne, zgodnie z wnioskami z posiedzeń Rady Europejskiej w 1997 r. w Luksemburgu i w 1999 r. w Berlinie.

(b) Ogólny poziom alokacji na działania strukturalne

13. Ogólny poziom środków na zobowiązania w ramach funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, które należy dodać w punkcie 2 ze względu na perspektywę rozszerzenia, powinien wynieść łącznie w całym okresie 23 mld euro, przy czym środki te powinny zostać rozdzielone między nowe państwa członkowskie zgodnie z odpowiednimi wspólnymi stanowiskami Unii Europejskiej, które uzgodniono z państwami kandydującymi.

(c) Środki własne i nierównowaga budżetowa

14. *Acquis* dotyczące środków własnych będzie dotyczyć nowych państw członkowskich od dnia ich przystąpienia do Unii.

Jeżeli projektowany bilans przepływu środków pieniężnych do i z budżetu Wspólnoty będzie w latach 2004-2006, w porównaniu z rokiem 2003, ujemny dla poszczególnych krajów kandydujących, zostaną im zaoferowane tymczasowe rekompensaty budżetowe. Zakłada to płatności zryczałtowane, degresywne i tymczasowe po stronie wydatków budżetu UE. Kwoty te zostaną ustalone pod koniec negocjacji za pomocą metody uzgodnionej przez Radę 22 października 2002 r. i zawartej w traktacie akcesyjnym. Rekompensaty te będą musiały się mieścić w rocznych pułapach – ustalonych w Berlinie – środków na zobowiązania i środków na płatności, jakie przeznaczono na poszerzenie.

15. W okresie, który zapoczątkuje rok 2007, będą kontynuowane ogólne wysiłki na rzecz dyscypliny budżetowej, zgodnie z parametrami określonymi przez Radę Europejską na spotkaniu w Berlinie.
16. Rada Europejska zatwierdziła inne informacje niezbędne do określenia wspólnych stanowisk UE, posilkując się ustaleniami, jakie poczyniła podczas swego posiedzenia Rada do spraw Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych, co przedstawiono w Załączniku I.

II. KALININGRAD

17. Rada Europejska potwierdza wnioski ze swojego posiedzenia w Sewilli w czerwcu 2002 r.

Rada Europejska, stwierdzając celowość rozwijania partnerstwa strategicznego między UE i Rosją, wyraża zgodę na podjęcie szczególnych wysiłków w celu uwzględnienia wątpliwości wszystkich zainteresowanych stron w sprawie przyszłego tranzytu osób między Obwodem Kaliningradzkim i innymi częściami Rosji.

Rada Europejska podkreśla konieczność pełnego poszanowania przez wszystkie strony suwerennego prawa każdego państwa do zapewnienia

bezpieczeństwa swoich obywateli przez kontrolowanie własnych granic oraz przepływu ludzi i towarów do, w obrębie i przez jego terytorium. Rada Europejska podkreśla prawo każdego państwa do wprowadzenia wiz, łącznie z wizami tranzytowymi.

Rada Europejska przyjmuje do wiadomości wyjątkową sytuację Obwodu Kaliningradzkiego jako części Federacji Rosyjskiej.

Rada Europejska zatwierdza wnioski Rady (do spraw Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych) z 22 października 2002 r. w sprawie Kaliningradu.

III. STOSUNKI MIĘDZY UE I NATO

18. Rada Europejska uzgodniła warunki realizacji postanowień z Nicei (patrz Załącznik II) w sprawie zaangażowania europejskich członków NATO, którzy nie należą do UE; wdrażanie tych postanowień będzie możliwe dzięki podjęciu odpowiednich decyzji dotyczących stosunków Unia Europejska – NATO.
19. W tym kontekście Rada Europejska przypomniała, że wspomniane warunki i decyzje oraz sposoby ich wcielania w życie muszą być w każdej sytuacji zgodne z treścią Traktatu o Unii Europejskiej, a w szczególności z postanowieniami dotyczącymi celów i zasad Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (WPZB), zawartymi w art. 11 Traktatu¹. Będą one także zgodne z odpowiednimi wnioskami i dokumentami zatwierdzonymi przez Radę Europejską (por. pkt 22, niżej).
20. Rozumie się także, że nie będą podejmowane żadne działania, które naruszyłyby zasady Karty Narodów Zjednoczonych, w tym określone w niej zasady utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, pokojowego rozstrzygania sporów oraz powstrzymywania się od pogroźek lub stosowania siły, gdyż na zasadach tych – stosowanych odpowiednio w odniesieniu do wszystkich członków – opiera się zarówno Traktat o Unii Europejskiej, jak i Traktat Północnoatlantycki.
21. Rada Europejska przypomniała również, że UE przewiduje, iż polityka Unii zgodna z artykułem 17 Traktatu o Unii Europejskiej nie powinna warunkować szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych państw członkowskich. Prezydencja odnotowała, że Dania zwróciła uwagę na Protokół nr 5 do Traktatu o Unii Europejskiej w kwestii stanowiska tego kraju.

¹ „1. Unia określa i realizuje Wspólną Politykę Zagraniczną i Bezpieczeństwa, obejmującą wszystkie dziedziny polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, której celami są:

- ochrona wspólnych wartości, fundamentalnych interesów, niezależności i integralności Unii, zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych;
- wzmocnianie bezpieczeństwa Unii na wszelkie sposoby;
- zachowanie pokoju i wzmocnianie bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych, jak też z zasadami Aktu Końcowego z Helsinek i celami Karty Paryskiej, łącznie z tymi, które dotyczą granic zewnętrznych;
- promowanie współpracy międzynarodowej;
- rozwijanie i umacnianie demokracji i rządów prawa, jak też poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności.

2. Państwa członkowskie aktywnie i bez zastrzeżeń popierają politykę zewnętrzną i bezpieczeństwa Unii w duchu lojalności i wzajemnej solidarności. Państwa członkowskie współpracują w celu wzmocnienia i rozwinięcia wzajemnej solidarności politycznej. Będą powstrzymywać się od podejmowania jakichkolwiek działań, które są niezgodne z interesami Unii lub mogą zaszkodzić jej skuteczności jako siły spajającej w stosunkach międzynarodowych. Rada zapewni przestrzeganie tych zasad”.

22. Rada Europejska upoważniła sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela Javiera Solanę, aby prowadził odpowiednie działania na rzecz jak najszybszego doprowadzenia do porozumienia między UE i NATO.
23. Prezydencja, we współpracy z sekretarzem generalnym/wysokim przedstawicielem, Javierem Solaną, przedstawi sprawozdanie na temat wyniku tych działań za dwa do trzech tygodni; na tej podstawie Unia Europejska podejmie niezbędne decyzje.

IV. BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII (BJRM)

24. W kontekście rozmów między sekretarzem generalnym/wysokim przedstawicielem i prezydentem Trajkowskim Rada Europejska jeszcze raz potwierdziła swoją gotowość do przejęcia operacji wojskowych NATO w BJRM od 15 grudnia. Zwróciła się z prośbą do odpowiednich organów Unii Europejskiej, aby zbadały wszystkie stosowne opcje, które pozwolą osiągnąć ten cel. Rada Europejska odnotowała, że taka operacja, będąca kontynuacją poprzedniej, zostanie przeprowadzona w duchu partnerstwa UE i NATO w pokonywaniu sytuacji kryzysowych, o ile tylko do takiego porozumienia dojdzie we właściwym terminie.

V. ZAMACH TERRORYSTYCZNY W ROSJI

25. Rada Europejska przyjęła deklarację przedstawioną w Załączniku III.

Załącznik I

WYNIK PRAC RADY DO SPRAW OGÓLNYCH I STOSUNKÓW ZEWNĘTRZNYCH

- **Zagadnienia budżetowe i finansowe:**

- (a) ***Ogólny poziom alokacji na działania strukturalne***

1. Kraje kandydujące powinny zintensyfikować i przyspieszyć swoje przygotowania, tak aby mogły przekazać Komisji swoje wnioski o pomoc, dokumenty programowe i projekty do finansowania z Funduszu Spójności i by można je było przyjąć na początku 2004 r. Komisja i państwa członkowskie będą nadal udzielać wszelkiej niezbędnej pomocy w tym zakresie. Komisja zapewni, aby jak najszybciej zostały zatwierdzone dokumenty programowe i wnioski o dokonanie płatności.
2. Aby zaspokoić znaczne potrzeby krajów kandydujących, jeśli chodzi o nową infrastrukturę w dziedzinie transportu i środowiska, co zostało potwierdzone, jedna trzecia całej kwoty przydzielonej na działania strukturalne zostanie przeznaczona na Fundusz Spójności.
3. Zapłata na konto przewidziane w ramach *acquis* zostanie dokonana w pierwszym roku po akcesji w wysokości 16% całkowitej kwoty z funduszy strukturalnych, przewidzianej na lata 2004-2006. UE przewiduje, że środki

na płatności przydzielone w 2004 r. będą równe 3% średnich rocznych zobowiązań do pomocy z funduszy strukturalnych i 3% zobowiązań w ramach pomocy z Funduszu Spójności¹.

(b) Ogólny poziom alokacji na politykę wewnętrzną

4. Ponieważ Litwa potwierdziła, że blok nr 1 elektrowni atomowej w Ignalinie zostanie zamknięty przed 2005 r., a także zobowiązała się, że blok nr 2 zostanie zamknięty do roku 2009, zostanie ustanowiony program wspierania działań związanych z likwidacją tej elektrowni. Dla programu tego przewidziano środki na zobowiązania w wysokości 70 milionów euro² za każdy kolejny rok z lat 2004-2006. Uznając, że proces likwidacji elektrowni atomowej w Ignalinie wykróczy poza obecne ramy finansowe i że wysiłek ten stanowi dla Litwy wyjątkowy ciężar finansowy, niewspółmierny do jej wielkości i potencjału gospodarczego, Unia Europejska w solidarności z Litwą potwierdza swoją gotowość do przekazania jej dodatkowej pomocy wspólnotowej na działania likwidacyjne po roku 2006.
5. Na kontynuowanie przedakcesyjnej pomocy planowanej w ramach PHARE na likwidację elektrowni atomowej w Bohunicach na Słowacji przewiduje się środki na zobowiązania w wysokości 20 milionów euro² na każdy kolejny rok z lat 2004-2006.
6. Działania na rzecz wsparcia budowy instytucji w nowych państwach członkowskich, rozpoczęte w ramach PHARE, będą kontynuowane do roku 2006. Na cel ten przeznaczają się środki na zobowiązania w wysokości 200 milionów euro w 2004 r., 120 milionów euro w 2005 r. i 60 milionów euro w 2006 r.
7. Wysokość [wydatków] w ramach tytułu 3 trzeba ustalić tak, aby utrzymać główne pozycje wydatków priorytetowych oraz zapewnić wystarczające środki na objęcie istniejącymi programami nowych państw członkowskich.

(c) Cypr: program dla części wyspy północnej

8. Aby umożliwić wdrożenie rozstrzygnięcia sporu politycznego na Cyprze, Rada ustanowi program, który pozwoli północnej części wyspy nadrobić istniejące zaległości. Przewidziane środki na zobowiązania wyniosą 39 milionów euro w 2004 r., 67 milionów euro w 2005 r. i 100 milionów euro w 2006 r.

(d) Europejski Fundusz Rozwoju (EFR)

9. Nowe państwa członkowskie przystąpią do EFR wraz z przyjęciem nowego Protokołu Finansowego (10. EFR).

(e) Europejska Wspólnota Węgla i Stali

10. Nowe państwa członkowskie będą uczestniczyć w Funduszu Badawczym Węgla i Stali od dnia przystąpienia do UE. Będą one płacić odpowiednie składki na Fundusz. Płatności te uiszczą one w czterech ratach, począwszy od 2006 r. (2006 r. – 15%, 2007 r. – 20%, 2008 r. – 30%, 2009 r. – 35%).

¹ Dokonywane w 2004 r. płatności na działania strukturalne w nowych państwach członkowskich nie wpłyną na płatności, które muszą zostać uwzględnione w budżecie na rok 2004 z przeznaczeniem na operacje strukturalne w obecnych państwach członkowskich.

² Szacunkowe dane liczbowe, które będą musiały zostać odpowiednio zweryfikowane na podstawie profilu wydatków na działania likwidacyjne finansowane z funduszy przeznaczonych na likwidację elektrowni w Ignalinie i Bohunicach. Zobowiązania z funduszu PHARE są wyższe niż oczekiwane w przypadku pierwszego z tych zakładów, a niższe w przypadku drugiego.

ZAGADNIENIA INSTYTUCJONALNE

(a) Rozwiązania przejściowe

- **Rada**

Od dnia przystąpienia [nowych państw] do UE do 31 grudnia 2004 r., w przypadkach gdy Rada będzie miała podjąć decyzję kwalifikowaną większością głosów, głosy jej członków będą wazone w sposób podany w tabeli (Załącznik 1).

Do przyjęcia aktów Rady konieczne będzie co najmniej 88 głosów „za” w sytuacji, gdy Traktat wymaga, aby były one przyjmowane na podstawie propozycji Komisji. W innych przypadkach do przyjęcia aktów Rady konieczne będzie co najmniej 88 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie członków.

W przypadku gdyby do Unii Europejskiej przystąpiło na mocy przyszłego traktatu akcesyjnego mniej niż dziesięć nowych państw członkowskich, próg kwalifikowanej większości zostanie ustalony decyzją Rady, tak aby był jak najbliższy 71,26% całkowitej liczby głosów.

- **Parlament Europejski**

Od dnia przystąpienia [nowych państw] do Unii do czasu wyborów do Parlamentu Europejskiego nowej kadencji liczba jego członków w latach 2004-2009 oraz liczba członków przypadających na każde państwo członkowskie zostaną ustalone przy zastosowaniu tej samej metody, jaką stosuje się obecnie.

(b) Wazenie głosów w Radzie i próg dla kwalifikowanej większości

W przypadku gdy od Rady wymaga się podejmowania działań na podstawie kwalifikowanej większości głosów, głosy jej członków będą od 1 stycznia 2005 r. wazone w sposób podany w tabeli (Załącznik 2).

Od tego samego dnia do przyjęcia aktów Rady konieczne będą co najmniej 232 głosy „za”, oddane przez większość członków, w przypadku gdy w Traktacie jest wymagane ich przyjęcie w odpowiedzi na propozycję Komisji. W innych przypadkach do przyjęcia aktów Rady konieczne będą co najmniej 232 głosy „za”, oddane przez co najmniej dwie trzecie członków. W przypadku gdy Rada będzie musiała podjąć decyzję kwalifikowaną większością głosów, członek Rady będzie mógł się domagać sprawdzenia, czy populacja państw członkowskich, zapewniających kwalifikowaną większość, stanowi co najmniej 62% całkowitej populacji Unii. Jeżeli ten warunek nie będzie spełniony, dana decyzja nie zostanie przyjęta.

Gdyby do Unii Europejskiej na mocy przyszłego traktatu akcesyjnego przystąpiło mniej niż dziesięć nowych państw członkowskich, próg kwalifikowanej większości zostanie ustalony na podstawie decyzji Rady, przez zastosowanie ściśle liniowej, arytmetycznej interpolacji, zaokrąglonej w górę lub w dół do najbliższego głosu – między 71% dla Rady z 300 głosami a poziomem przewidzianym powyżej dla UE składającej się z 25 państw członkowskich (72,27%).

(c) Parlament Europejski

Od początku kadencji Parlamentu Europejskiego, jaka przypada na lata 2004-2009, każdemu państwu członkowskiemu zostanie przyznana liczba miejsc w Parlamencie stanowiąca sumę:

- (i) liczby miejsc przydzielonych danemu państwu w deklaracji nr 20 załączonej do Aktu Końcowego Traktatu Nicejskiego.

oraz

- (ii) liczby miejsc wynikającej z rozdysponowania 50 miejsc, które nie zostaną zajęte przez Bułgarię i Rumunię, które to miejsca zostaną rozdzielone zgodnie z postanowieniami Traktatu Nicejskiego.

Całkowita liczba uzyskanych w ten sposób miejsc będzie jak najbliższa liczbie 732, przy czym podział tych miejsc będzie ukierunkowany na zapewnienie równowagi między obecnymi państwami członkowskimi, tak jak ustalono w Nicei. Takie samo proporcjonalne podejście będzie zastosowane do przydziału miejsc nowym państwom członkowskim. Podział ten będzie sprawiedliwy i uwzględni konieczność zachowania równowagi między wszystkimi państwami członkowskimi.

Zastosowanie tej metody nie spowoduje uzyskania przez którekolwiek z państw członkowskich większej liczby miejsc niż obecnie.

(d) Prezydencja Rady

W Traktacie o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej przyjęto, że funkcję przewodniczącego Rady będą pełnić po kolei przedstawiciele każdego z zasiadających w niej państw członkowskich. Rada Europejska potwierdza, że aby nowe państwa członkowskie miały czas na przygotowanie się do przewodniczenia, obecna kolejka rotacji będzie kontynuowana do końca 2006 r. Rada podejmie decyzję w sprawie kolejności przewodniczenia w roku 2007 i następnych najszybciej jak to będzie możliwe, niemniej nie później niż w ciągu roku od przystąpienia pierwszych nowych państw członkowskich do UE.

Załącznik 1 do ZAŁĄCZNIKA I

WAŻENIE GŁOSÓW W RADZIE
OD DNIA PRZYJĘCIA NOWYCH PAŃSTW
DO 31 GRUDNIA 2004 r.

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE	LICZBA GŁOSÓW
Niemcy	10
Wielka Brytania	10
Francja	10
Włochy	10
Hiszpania	8
Polska	8
Holandia	5
Grecja	5
Czechy	5
Belgia	5
Węgry	5
Portugalia	5
Szwecja	4
Austria	4
Słowacja	3
Dania	3
Finlandia	3
Irlandia	3
Litwa	3
Łotwa	3

Słowenia	3
Estonia	3
Cypr	2
Luksemburg	2
Malta	2
RAZEM	124

Załącznik 2 do ZAŁĄCZNIKA I

WAŻENIE GŁOSÓW W RADZIE OD 1 STYCZNIA 2005 r.

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE	LICZBA GŁOSÓW
Niemcy	29
Wielka Brytania	29
Francja	29
Włochy	29
Hiszpania	27
Polska	27
Holandia	13
Grecja	12
Czechy	12
Belgia	12
Węgry	12
Portugalia	12
Szwecja	10
Austria	10
Słowacja	7
Dania	7
Finlandia	7
Irlandia	7
Litwa	7
Łotwa	4
Słowenia	4
Estonia	4
Cypr	4
Luksemburg	4
Malta	3
RAZEM	321

Załącznik II

EPBO: WDRAŻANIE POSTANOWIEŃ Z NICEI DOTYCZĄCYCH ZAANGAŻOWANIA SOJUSZNIKÓW EUROPEJSKICH SPOZA UE

Wypełnianie przez niektóre państwa członkowskie UE zobowiązań wynikających z członkostwa w NATO

1. Traktat o Unii Europejskiej (artykuł 17.1):

Polityka Unii, określona w niniejszym artykule, nie uchybia specyficznemu charakterowi polityki bezpieczeństwa i obronnej niektórych Państw Członkowskich. Szanuje ona wynikające z Traktatu Północnoatlantyckiego zobowiązania Państw Członkowskich, które uważają, że ich wspólna obrona jest wykonywana w ramach Organizacji Traktatu

Północnoatlantyckiego (NATO) oraz jest zgodna z przyjętą w tych ramach wspólną polityką bezpieczeństwa i obronną.

2. Dla zainteresowanych państw członkowskich oznacza to, że działania i decyzje podejmowane przez nie w ramach wojskowego przewycięzania sytuacji kryzysowych będą zawsze zgodne z ich wszystkimi obowiązkami traktatowymi wynikającymi z członkostwa w NATO. Oznacza to także, że w żadnych okolicznościach ani w przypadku jakiegokolwiek kryzysu Europejska Polityka Bezpieczeństwa i Obrony (EPBO) nie będzie wykorzystywana przeciw sojusznikowi, przy czym rozumie się, że NATO podczas operacji zarządzania kryzysowego nie będzie podejmować żadnych działań przeciw UE lub jej państwom członkowskim. Rozumie się także, że nie będą podejmowane żadne działania, które naruszyłyby zasady Karty Narodów Zjednoczonych.

Uczestnictwo sojuszników europejskich, którzy nie należą do UE, w konsultacjach pokojowych na temat EPBO

3. Jak uzgodniono podczas obrad Rady Europejskiej w Nicei, UE będzie prowadzić stałe konsultacje z sojusznikami europejskimi spoza tej organizacji, obejmujące cały zakres zagadnień związanych z bezpieczeństwem, obroną i zarządzaniem kryzysowym. W razie potrzeby zostaną zorganizowane dodatkowe spotkania w składzie 15+6. W szczególności konsultacje będą obejmować, o ile to będzie właściwe, dodatkowe spotkania w formule UE+6 przed posiedzeniami Rady ds. Polityki i Bezpieczeństwa (PSC) i Komitetu Wojskowego UE, podczas których mogą być podejmowane decyzje w sprawach mających znaczenie dla interesów bezpieczeństwa sojuszników europejskich spoza UE. Dla UE i dla europejskich sojuszników spoza tej organizacji celem tych konsultacji będzie wymiana poglądów oraz omówienie wszelkich wątpliwości, zastrzeżeń i potrzeb zgłaszanych przez tych sojuszników, co umożliwi Unii ich uwzględnienie. Tak jak w przypadku Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (WPZB), konsultacje te pozwolą sojusznikom europejskim spoza UE na wzięcie udziału w realizacji europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz na dołączenie się do podejmowanych przez Unię decyzji, działań i deklaracji w ramach EPBO.
4. Konsultacje między UE i europejskimi sojusznikami spoza UE będą starannie przygotowywane, także w drodze konsultacji obejmujących Prezydencję, Sekretariat Rady i przedstawicieli tychże sojuszników, przez co należy też rozumieć przesyłanie odpowiednich dokumentów. Posiedzenia będą *sui generis* kontynuowane, w tym w formie rozsyłania przez Sekretariat Rady zapisów dyskusji. Celem takiej organizacji jest zapewnienie, aby konsultacje były zarówno jak najbardziej kompleksowe, jak i intensywne.
5. Przeprowadzenie spotkań w składzie 15+6, które przewidziano w postanowieniach z Nicei, zostanie ułatwione poprzez wyznaczenie stałych rozmówców z Rady ds. Polityki Bezpieczeństwa (PSC). Aby zapewnić dialog z Komitetem Wojskowym Unii Europejskiej (EUMC) oraz pomóc w przygotowaniu spotkań w formule 15+6 na poziomie przedstawicieli Komitetu Wojskowego, sojusznicy europejscy spoza UE mogą także wyznaczyć osoby do rozmów z Komitetem Wojskowym. Wyznaczeni rozmówcy będą mogli kontynuować codzienne kontakty dwustronne z różnymi organami UE, wspierające regularne konsultacje w składzie 15+6.

Relacje z Komitetem Wojskowym UE i krajowymi kwaterami głównymi biorącymi udział w operacjach prowadzonych przez UE

6. Ustalenia NATO dla członków Unii Europejskiej, którzy nie należą do NATO, zostaną przyjęte jako podstawa do opracowania właściwych ustaleń dla europejskich sojuszników spoza UE w strukturach wojskowych obu

organizacji. Gdy w NATO będzie prowadzone planowanie operacyjne, będą w nie w pełni zaangażowani sojusznicy europejscy spoza UE. W razie prowadzenia planowania operacyjnego NATO w jednej ze strategicznych europejskich kwater głównych, sojusznicy europejscy spoza UE, jako zaangażowani uczestnicy, będą zaproszeni do wydelegowania swoich oficerów do tej kwatery.

Zaangażowanie w ćwiczenia prowadzone pod kierownictwem UE

7. UE nie ma zamiaru prowadzić ćwiczeń wojskowych poniżej poziomu dowódczego (*FHQ level*). Odpowiedzialność za ćwiczenia poniżej tego szczebla będzie spoczywać na państwach członkowskich.
8. UE jest oddana sprawie dialogu, konsultacji i współpracy z sojusznikami europejskimi spoza UE, a stosowne ustalenia muszą zostać uwzględnione podczas odpowiednich ćwiczeń.
9. Ustalenia dotyczące uczestnictwa wspomnianych sojuszników w ćwiczeniach UE będą odzwierciedlać uzgodnienia w sprawie ich uczestnictwa w operacjach prowadzonych pod kierownictwem UE. Sojusznicy europejscy spoza Unii będą mogli uczestniczyć w ćwiczeniach UE zakładających korzystanie z zasobów i możliwości NATO. Ponieważ istnieje także możliwość ich uczestnictwa w operacjach prowadzonych pod kierownictwem UE, podczas których nie będzie się korzystać z zasobów i możliwości NATO, będzie również istnieć potrzeba uczestnictwa sojuszników europejskich spoza UE w odpowiednich ćwiczeniach, co UE będzie musiała przewidzieć. Sojusznicy europejscy spoza UE zostaną zaproszeni do obserwacji innych ważnych ćwiczeń, w których nie będą uczestniczyć.

Sposoby uczestniczenia w operacjach prowadzonych pod zwierzchnictwem UE

10. Podczas rozważania sposobu reakcji na zaistniały kryzys, w tym możliwości podjęcia operacji pod kierownictwem UE, Unia weźmie pod uwagę interesy i problemy europejskich sojuszników spoza UE, przy czym konsultacje między stronami będą na tyle intensywne, aby osiągnąć ten cel.
11. W przypadku operacji prowadzonej pod kierownictwem UE z wykorzystaniem zasobów i możliwości NATO, sojusznicy europejscy spoza UE, o ile sobie tego zażyczą, będą uczestniczyć w planowaniu i przygotowaniu takiej operacji zgodnie z procedurami obowiązującymi w NATO.
12. W przypadku operacji prowadzonej pod kierownictwem UE, lecz bez korzystania z zasobów i możliwości NATO, sojusznicy europejscy spoza UE zostaną zaproszeni do uczestnictwa na mocy decyzji Rady UE. Podejmując decyzję o uczestnictwie, Rada weźmie pod uwagę kwestie bezpieczeństwa istotne dla sojuszników europejskich spoza UE. W szczególnym przypadku, gdy dany sojusznik wyrazi swoje zaniepokojenie faktem, że przewidywana samodzielna operacja UE będzie prowadzona w geograficznej bliskości jego terytorium lub może mieć niekorzystny wpływ na jego narodowe bezpieczeństwo, Rada przeprowadzi z nim konsultacje i – szanując ich wynik – podejmie decyzję o jego uczestnictwie, uwzględniając odpowiednie, cytowane wyżej, postanowienia Traktatu o Unii Europejskiej oraz deklarację ujętą w punkcie 2 niniejszego dokumentu.

Zaangażowanie w przygotowanie, planowanie i zarządzanie operacją prowadzoną pod kierownictwem UE

13. Konsultacje w układzie 15+6 będą stanowić forum dla sojuszników europejskich spoza UE, jako potencjalnych uczestników wszelkich operacji wojsko-

wych prowadzonych pod kierownictwem UE, którzy w ten sposób uzyskają możliwość zaangażowania się w dialog z Unią od pierwszych stadiów kryzysu oraz uzyskania statusu strony konsultowanej przy opracowywaniu podejścia UE.

14. Podczas gdy w stadium przedkryzysowym będą się toczyć konsultacje w składzie 15+6 i będą podejmowane inne ustalone działania, zostaną też zintensyfikowane kontakty na wszystkich szczeblach z sojusznikami europejskimi spoza UE. Proces ten będzie ważny dla omówienia tymczasowego wkładu wojskowego ze strony sojuszników europejskich spoza UE w fazie przedoperacyjnej oraz stosownych czynników wojskowych, w trakcie opracowywania strategicznych opcji zbrojnych, aby przekazać odpowiednie informacje osobom prowadzącym planowanie i przygotowania stanowiące podstawę dla decyzji Rady o uruchomieniu operacji prowadzonej pod kierownictwem UE. Umożliwi to Radzie, przed podjęciem decyzji o wyborze opcji zbrojnej, uwzględnienie poglądów sojuszników europejskich spoza UE, w szczególności ich wątpliwości co do bezpieczeństwa oraz ich poglądów na temat charakteru reakcji na kryzys ze strony UE.
15. W konsekwencji zostaną przeprowadzone łączne konsultacje na forum 15+6, w tym na szczeblach Rady ds. Polityki i Bezpieczeństwa i Komitetu Wojskowego UE, aby omówić rozwój koncepcji operacji (CONOPS) i związanych z nią zagadnień, takich jak struktura dowodzenia i sił. Sojusznicy europejscy spoza UE będą mieli okazję przedstawić swoje poglądy na temat koncepcji operacji oraz na temat swego potencjalnego uczestnictwa, zanim Rada podejmie decyzję o przystąpieniu do szczegółowego planowania operacji oraz o formalnym zaproszeniu do uczestnictwa państw spoza UE. Po podjęciu decyzji o zaproszeniu ich do uczestnictwa sojusznicy europejscy spoza UE – jako czynni uczestnicy – zostaną zaproszeni do udziału w szczegółowym planowaniu. Konsultacje na forum 15+6 będą obejmować bieżące, szczegółowe planowanie operacji, w tym plan operacyjny (OPLAN).
16. Po podjęciu przez Radę decyzji o rozpoczęciu operacji zbrojnej oraz po konferencji o wydzieleniu sił do tej operacji zostanie ustanowiony i zwołany Komitet Uczestników w celu omówienia i sfinalizowania wstępnych planów operacyjnych i przygotowań wojskowych do operacji.
17. Tak jak to przewidziano w Nicei, Komitet Uczestników będzie odgrywać zasadniczą rolę w codziennym zarządzaniu operacją. Będzie stanowić główne forum, na którym uczestniczące narody będą wspólnie zajmować się kwestiami związanymi z zaangażowaniem swych sił w operację. Komitet będzie omawiać raporty Dowódcy Operacji oraz będzie służyć PSC, w razie potrzeby, radą. Komitet Uczestników będzie podejmować decyzje w sprawie codziennego zarządzania operacjami i opracowywać drogą konsensusu zalecenia na temat możliwych korekt planowania operacyjnego, włącznie z ewentualnymi korektami dotyczącymi założonych celów. Poglądy wyrażone przez Komitet Uczestników będą uwzględniane przez PSC przy rozważaniu spraw kontroli politycznej i kierunku strategicznego operacji. Sekretariat Rady będzie przygotowywać zapisy dyskusji prowadzonych na każdym posiedzeniu Komitetu Uczestników, przy czym zapisy te będą przekazywane przedstawicielom PSC i EUMC z odpowiednim wyprzedzeniem, przed następnymi posiedzeniami odpowiednich Komitetów.
18. Dowódca Operacji będzie składać Komitetowi Uczestników sprawozdania z jej przebiegu, tak aby mógł on wykonywać swoje obowiązki i odgrywać zasadniczą rolę w codziennym zarządzaniu operacją.

Załącznik III

DEKLARACJA RADY EUROPEJSKIEJ

Rada Europejska jest wprost przerażona i zszokowana wciąż trwającym uwięzieniem zakładników w teatrze przy ulicy Mielnikowa w Moskwie. Nasze myśli i serca są przy dużej liczbie przetrzymywanych jako zakładnicy cywilów, ich krewnych, narodzie rosyjskim i rządzie rosyjskim.

Wzięcie jako zakładników osób cywilnych jest tchórzowskim i zbrodniczym aktem terroryzmu, którego nie można niczym obronić ani usprawiedliwić.

Rada Europejska zdecydowanie potępia ten akt terroryzmu i w pełni popiera wysiłki rządu Rosji zmierzające do rozwiązania kryzysu i zapewnienia szybkiego i bezpiecznego uwolnienia zakładników.

Świat cywilizowany jednoczy się w walce z terroryzmem. Rada Europejska jest gotowa nadal rozwijać swoje partnerstwo strategiczne z Federacją Rosyjską, także w tej dziedzinie. Z nadzieją oczekujemy podjęcia ważnych decyzji w tej sprawie na zbliżającym się szczycie Rosja-UE w Kopenhadze.